

XXXI.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Lov om Ændring i § 40 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 16. Januar 1918).

Der har i Udvalget hersket Enighed om det rimelige i som Følge af de ekstraordinære Forhold, der har været raadende ogsaa i Omsætningen af stærke Drikke (midlertidigt Forbud, indskrænket Lukketid, Rationering o. s. v.), at give visse Lempelser i Opkrævningen af den efter § 40 i Beværterloven fastsatte Afgift for Ret til Handel med og Udskænkning af stærke Drikke.

Dette var efter Lovforslaget tænkt opnaaet derved, at Amdsraad og Kommunalbestyrelse fik Bemyndigelse til, med tilbagevirkende Kraft fra den 1. April 1917 for den tilbageværende Del af Trearsperioden 1916—1918 dels at ændre det for hver enkelt Næring fastsatte Afgiftsbeløb saaledes, at det sættes i Forhold til Næringens Omsætning af stærke Drikke, dels at eftergive eller nedsætte Afgiften. For at afbøde det Tab, som derved kunde forvoldes Kommunerne, blev disse samtidig bemyndiget til, ligeledes med tilbagevirkende Kraft, at forhøje Afgiften indtil 8,000 Kr., medens den højeste Afgift nu er 400 Kr.

Fra alle Sider i Udvalget har man kunnet tiltræde, at Afgiften sættes i Forhold til Omsætningen af de stærke Drikke, og udtalt sig for det ønskelige i, at man ved den fremtidige Ordning af Afgiftsspørgsmaalet gaar over til, at Afgiften

alene beregnes efter Næringens Omsætning af stærke Drikke i Stedet for den nugældende Ordning, hvor Næringens samlede Omsætning danner Grundlaget for Afgiftens Fastsættelse.

Man har imidlertid været klar over, at dette vanskeligt lod sig gøre for den tilbageværende Del af Trearsret, idet mange næringsdrivende ikke for den forløbne Tid vil have særskilt Regnskab over Omsætningen af stærke Drikke, og man saaledes i mangfoldige Tilfælde vilde komme til at savne den Maalestok, der er nødvendig for Gennemførelsen af dette Princip.

Der har i Udvalget været stillet Forslag om igennem Lovforslaget at ordne det paa den Maade — som en Overgang —, at de næringsdrivende, som for vedkommende Skattemyndighed godtgjorde, at deres Omsætning af stærke Drikke udgjorde f. Eks. Halvdelen af deres samlede Omsætning, fik en Nedsættelse i den for dem fastsatte Afgift af 20 pCt., at Forretninger, der godtgjorde, at deres Omsætning af stærke Drikke kun har udgjort Trediedelen af deres samlede Omsætning, fik en Nedsættelse i Afgiften af 30—40 pCt., o. s. v., saaledes at Forretninger, der godtgjorde, at deres Omsætning af stærke Drikke i det forløbne Regnskabsaar havde været ganske minimal i Forhold til den samlede Omsæt-